

Sygn. akt VIII U 1758/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2018r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy E. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania E. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 marca 2018r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

Sygn. akt VIII U 1758/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 26 marca 2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał z urzędu ubezpieczonej E. W. emeryturę od (...), to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Ubezpieczona w odwołaniu od decyzji domagała się jej uchylenia, ewentualnie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu oraz wniosła o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu ubezpieczona wskazała, że organ rentowy błędnie przyznał jej prawo do emerytury, pomimo że nie składała wniosku o to świadczenie. Dodała, że w 2018r. osiągnęła aktualny wiek emerytalny 60 lat, lecz nie dotyczy jej przyznanie emerytury z urzędu, gdyż nie osiągnęła jeszcze podwyższonego wieku emerytalnego. Nadto ubezpieczona zarzuciła naruszenie art.7, 77§1, 80, 123 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczona E. W. urodzona (...), od 1 czerwca 2002r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Rentę przyznano do 30 września 2018r.

Zaskarżoną decyzją z 26 marca 2018r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej z urzędu prawo do emerytury od (...), to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego i jednocześnie stwierdził, że w związku z przyznaniem emerytury prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustaje z dniem 11 marca 2018r.

Wysokość świadczenia organ rentowy obliczył zgodnie z art.26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

/dowód z: akt ZUS /

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej E. W. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.) w wersji obowiązującej od 1 października 2017r., ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Zgodnie z art. 24a ust 1, 2, 3, i 6 te same ustawy emeryturę, o której mowa w art. 24, przyznaje się z urzędu zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy osobie, która osiągnęła wiek uprawniający do tej emerytury oraz podlegała ubezpieczeniu społecznemu albo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Emeryturę przyznaje się od dnia osiągnięcia przez rencistę wieku uprawniającego do emerytury, a w przypadku gdy wypłata renty z tytułu niezdolności do pracy była wstrzymana - od dnia, od którego podjęto jej wypłatę.

Emeryturę oblicza się zgodnie z art. 26, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

Emerytura obliczona na zasadach określonych w ust. 2-5 nie może być niższa od pobieranej dotychczas renty z tytułu niezdolności do pracy.

Powyższy przepis przewiduje automatyzm w przyznawaniu dotychczasowemu renciście świadczenia emerytalnego. Regulacja ta ma na celu uporządkowanie sytuacji w zakresie świadczeń społecznych, realizując postulat, żeby renta była wypłacana uprawnionym do niej jedynie w wypadkach wystąpienia ryzyka niezdolności do pracy, a w przypadku osób, które osiągnęły wiek emerytalny, zasadą było otrzymywanie przez nie emerytury.

Bezsporne było, że ubezpieczona E. W. była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do września 2018r. oraz, że w trakcie pobierania tego świadczenia ukończyła powszechny wiek emerytalny 60 lat, przewidziany art.24 ust.1 ustawy emerytalnej (wiek taki został wprowadzony z dniem 1 października 2017r. ustawą z 16 listopada 2016r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw; Dz.U z 2017r., poz.38). W takiej sytuacji organ rentowy, zgodnie z art.24a ustawy emerytalnej, zobligowany był z urzędu, a więc bez konieczności złożenia wniosku przez ubezpieczoną, do przyznania jej emerytury

od osiągnięcia wieku emerytalnego, czyli od 11 marca 2018r., co też prawidłowo uczynił zaskarżoną decyzją.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących naruszenia przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, to pozostają one bez znaczenia dla oceny prawidłowości zaskarżonej decyzji. Rolą Sądu orzekającego w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych nie jest bowiem badanie prawidłowości trybu postępowania przed organem rentowym.

Sąd bada prawidłowość zaskarżonej decyzji i jej zgodność z prawem. W wyroku

z 9 lutego 2010r. (I UK 151/09, LEX nr 585708) Sąd Najwyższy wskazał,

że postępowanie sądowe, w tym w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania.

Reasumując, Sąd uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu i stąd z mocy art.477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) SSO Grzegorz Tyrka